

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/182/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517214679
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1517214679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. I., V. E. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova č. 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - D. I., I. L.Š., V. E. XX.XX.XXXX, B. P.: H. Č.. X/A, P., zastúpená: Advokátska kancelária KUHAJDA, s.r.o., so sídlom: Karadžičova č. 47, Bratislava a otec - S.. J. I., V. E. XX.XX.XXXX, B. P.: H. Č.. XA, P., zastúpený: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom: Bratislava, Röntgenova č. 8, na návrh matky o úpravu výživného na čas do rozvodu, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 30.05.2019, č. k. 22P/134/2017-301, takto,

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 30.05.2019, č. k. 22P/134/2017-301 vo výroku I. o uložení povinnosti otcovi platiť výživné, vo výroku II. o uložení povinnosti uhradiť otcovi dlh na zročnom výživnom a vo výroku III. o uložení povinnosti matke platiť výživné, p o t v r d z u j e.

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 30.05.2019, č. k. 22P/134/2017-301 vo výroku IV. o uložení povinnosti matke uhradiť dlh na zročnom výživnom mení tak, že dlh na zročnom výživnom za obdobie od 14.01.2019 do 30.05.2019 v celkovej výške 497,02 eur je matka povinná zaplatiť k rukám otca do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V, rozsudkom zo dňa 30.05.2019, č. k. 22P/134/2017-301 uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej D. I., V.. XX.XX.XXXX od 10.02.2017 do 28.09.2018 sumou 600,- eur mesačne a od 29.09.2018 do 13.01.2019 sumou 200,- eur mesačne a to vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletej. Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 10.02.2017 do 13.01.2019 v celkovej výške 471,- eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletej D. od 14.01.2019 do rozvodu manželstva rodičov maloletej sumou 200,- eur mesačne a to vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám otca maloletej. Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 14.01.2019 do 30.05.2019 v celkovej výške 773,02 eur uložil matke zaplatiť k rukám otca do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že na súde prebieha pod sp. zn. 22P/77/2016 konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej D. na čas po rozvode manželstva jej rodičov. Konanie začalo na návrh otca maloletej zo dňa 19.07.2016. Na návrh matky maloletej doručený súdu dňa 10.02.2017 začalo na súde pod sp. zn. 22P/134/2017 konanie

o určenie výživného na maloleté dieťa na čas do rozvodu manželstva. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že po opustení spoločnej domácnosti dňa 09.05.2016 otec uhrádzal matke náklady spojené s bývaním vo výške 266,- eur resp. 320,- eur mesačne, nakoľko matka s maloletou zostali bývať v byte na H. C. vo vlastníctve otca. Od 01.02.2017 sa matka s maloletou presťahovala do prenajatého bytu na Dolnej ulici v Bratislave, s nájomom 600,- eur mesačne. Matka poukázala na rozdiel v príjmoch rodičov, keď netto príjem otca predstavuje sumu cca 3.500,- eur a jej príjem cca vo výške 1.150,- eur. Náklady na výživu maloletej vyčíslila na sumu 1.145,- eur. Otec pritom na výživu maloletej matke prispieval do januára 2015 nie úplne pravidelne sumou 250,- eur mesačne a od februára 2017 sumou 500,- eur mesačne. Matka navrhla otca zaviazat' výživným vo výške 1.200,- eur mesačne od mája 2016 do právoplatnosti rozhodnutia.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za zistené, že rodičia maloletej uzavreli manželstvo v r. 2005. Až do 09.05.2016, kedy vyvrcholia kríza v ich manželstve, žili v spoločnej domácnosti. V uvedený deň manžel opustil spoločnú domácnosť vedenú v byte v jeho výlučnom vlastníctve na H. C. L. P., odkiaľ odišiel do prenajatého bytu. Naďalej však uhrádzal všetky náklady spojené s užívaním predmetného bytu, pričom matke prispieval na výživu maloletej do januára 2017 v priemere sumou 250,- eur a následne od februára 2017 do decembra 2018 pravidelne sumou 500,- eur mesačne, pričom v decembri 2017 uhradil jednorazovo pred Vianocami ďalších 500,- eur. Neodkladnou úpravou nariadenou rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V, č.k. 22P134/2017-209 zo 28.09.2018, ktorá nadobudla vykonateľnosť dňa dňom vyhlásenia, t.j. dňom 28.09.2018, bola maloletá dočasne zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, v ktorej sa napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/172/2018-234 zo dňa 30.11.2018, ktorým bola neodkladná úprava zrušená, fakticky nachádzala do 14.01.2019, nakoľko rodičia vyhovelí vôli maloletej. Následne rešpektujúc vtedajšiu zmenu v aktuálnom nastavení maloletej, v dôsledku neadekvátneho správania matky sa faktickej starostlivosti o maloletú ujal otec. Vo veci rozvodu manželstva bol vyhlásený rozsudok dňa 23.05.2019, pričom účastníci konania sa vzdali práva podať odvolanie proti výroku o rozvode manželstva. Dňa 05.03.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie otca k vyššie označeným konaniam, ktoré súčasne obsahovalo návrh na neodkladnú úpravu, ktorým otec žiadal súd, počnúc mesiacom január 2019 zaviazat' matku prispievať na výživu maloletej sumou 400,- eur mesačne do právoplatnosti rozhodnutia súdu o rozvode manželstva s tým, že súd určí matke povinnosť uhradiť ročné výživné do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Uznesením zo dňa 08.03.2019 súd vylúčil návrh manžela týkajúci sa nariadenia neodkladného opatrenia, ohľadom určenia výživného na maloletú D. na samostatné konanie. Uznesením č.k. 22P/57/2019-26 zo dňa 04.04.2019 súd matku zaviazal prispievať na výživu maloletej počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia sumou 100,- eur mesačne a to do vykonateľnosti meritórneho rozhodnutia vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej D. na čas do rozvodu. Do januára 2019 vrátane zasielal otec manželke výživné vo výške 500,- eur mesačne. Toto prestal posielat' po zistených nedoplatkoch na stravnom v škole, ako aj na krúžkoch, ktoré mala uhrádzať manželka a prevzal celú finančnú záťaž spojenú so starostlivosťou o maloletú na seba. Vo februári uhradil dcére kurz angličtiny a taliančiny (127,50 eur), krúžok nemčiny (480,- eur) a gymnastiku (225,- eur). Okrem toho dcére kúpil dioptrické okuliare (164,- eur), uhradil dcére obedy v škole (29,- eur). Maloletou bol na lyžovačke v Tatrách a počas jarných prázdnin na výlete v Paríži a Londýne, pričom všetky súvisiace výdavky uhrádzal sám. Vo vzťahu k osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom rodičov a odôvodnených nákladov na výživu maloletej D. súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil nasledovné podstatné skutočnosti. Matka maloletej od 15.10.2003 pracuje v Tatra banke, a.s. ako odborný asistent, kde za obdobie mesiacov december 2016 až jún 2017 vykázala priemernú mesačnú mzdu 1.186,82 eur netto. Za obdobie mesiacov apríl 2018 až marec 2019 dosiahla priemerný mesačný príjem vo výške 1.129,07 eur netto. Do septembra 2018 bývala na adrese Dolná ulica č. 7 v Bratislave v byte, ktorý si prenajímala za 600,- eur mesačne. S presťahovaním súviseli ďalšie náklady, najmä dvojmesačná kaucia, náklady súvisiace so sťahovaním a zariadením bytu, na čo si musela údajne požičať od svojej rodiny. Mala spotrebiteľský úver z Tatra banky, a.s. v sume 3.000,- eur s mesačnou splátkou v sume 34,- eur. Ako pôžičky a úvery od iných osôb, ako od banky uviedla pôžičky od svojich sestier a to od J. I. B. P. vo výške 3.000,- eur a od Y. K. Q. vo výške 2.000,- eur, ktoré pôžičky údajne spláca „podľa možnosti“. Vlastné výdavky matka vyčíslila na cestovné do zamestnania v sume 36,15 eur mesačne (v čase bývania v Bratislave) a na lieky v sume 35,- eur mesačne a počas letného obdobia v sume 50,- eur mesačne. Tvrdila, že ako manželka mali spoločné úspory v sume približne 300.000,- eur, ku ktorým má prístup výlučne otec maloletej. Zo strany zamestnávateľa jej je poskytnutý zamestnanecký benefit - možnosť nadobudnutia zamestnaneckých akcií zamestnávateľa, ktorých hodnota sa určuje každý rok, a z ktorých je možnosť získania ročných dividend, na základe rozhodnutia zamestnávateľa.

Od uzatvorenia zmluvy o kúpe zamestnaneckých akcií boli matke vyplatené dividendy v roku 2016 vo výške 4.648,- eur, v roku 2017 vo výške 8.528,- eur, v roku 2018 vo výške 4.648,- eur. Tvrdila, že finančné prostriedky získané titulom dividend nepoužila pre svoju osobnú potrebu, ale na zveľadenie spoločného majetku kúpou ďalších zamestnaneckých akcií a na úhradu dovolenky s maloletou, ako i na vyplatenie dlhov titulom spotrebiteľských úverov, a to v roku 2016 na kúpu zamestnaneckých akcií za kúpnu cenu vo výške 2.142 eur, - a úhradu dovolenky v Turecku vo výške 2.830,- eur, v roku 2017 na úhradu dovolenky na Cypre vo výške 2.500,- eur, v roku 2018 na úhradu dovolenky v Turecku vo výške 1,997,57 eur a vyplatenie úveru vo výške 4.962,66 eur, titulom Dodatku k Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX - XXXXXXXXXXXX, zo dňa 18.06.2018; úveru vo výške 2.596,- eur, titulom Dodatku k Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX - XX XXXXXXXXXXXX, zo dňa 18.06.2018; úveru vo výške 1.763,80 eur, titulom Dodatku k Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00 - 3118712622, zo dňa 18.06.2018 a úveru vo výške 1.839,20 eur, titulom Dodatku k Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX - XXXXXXXXXXXX, zo dňa 18.06.2018. V októbri 2018 sa sťahovala do nehnuteľnosti v Stupave, ktorú zakúpila na hypotekárny úver s výškou splátky 525,- eur a ďalšími nákladmi 150,- eur na elektrinu, 30,- eur mesačne na vodu, 25,- eur na televíziu a internet. Náklady spojené s výživou maloletej matka pôvodne vyčíslila na priemernú mesačnú sumu 1.145,- eur (školská družina 22,- eur, obedy v škole 29,- eur, pomôcky do školy a družiny 10,- eur, triedny fond + ostatné náklady na školu 15,20 eur, prenájom školskej skrinky 2,66 eur, družina 3,- eur, prezuvky do školy a družina 2,50 eur, krúžok varenia 5,- eur, mobil 27,- eur, tenis - mesačný poplatok 77,- eur, oblečenie na tenis + tenisové príslušenstvo 10,- eur, tanečná 27,- eur, oblečenie na tanečnú + topánky 5,-eur, klavír + učebnica 21,25 eur, topánky na šport 15,- eur, topánky sezónne 4 + 4 ks 70,- eur, oblečenie 90,- eur, zubár 25,- eur / mal byť aktuálny od 10 rokov/, okuliare 5,- eur /aktuálne od 10 rokov/, lieky na imunitu + vitamíny 62,- eur, ročný poplatok u imunológa 3,30 eur, poplatok u kožnej lekárky 1,66 eur, kozmetika - drogéria - kadernička 15,- eur, letný tábor týždňový 15,83 eur, lyžiarsky kurz v škole 5,- eur, plavecký kurz v škole 2,50 eur, škola v prírode 5,83, eur strava 160,- eur, MHD 39,- eur, lyže a lyžiarky 10,- eur, oblečenie na lyžovanie 20,- eur, výdavky na bývanie 300,- eur, oslava narodenín + darček 10,- eur, nákup darčiekov na iné sviatky 6,- eur, letná dovolenka 50,- eur, lyžovačka týždenná 33,33 eur, knihy, iné hračky, kino, kolotoč 15,- eur. V priebehu konania v súvislosti s pribudnutím cestovania do miesta bydliska matky v Stupave pribudol náklad na cestovanie za 3-mesačník 57,20 eur, t.j. 18,86 eur mesačne, knihy povinne NJ a AJ + atlas 15,82 eur, odpadla družina, pribudli výdavky na relaxačný krúžok v škole 3,50 eur, gymnastka 38,33 eur, anglický krúžok 30,- eur, nemecký krúžok 30,- eur, výdavky na bývanie - hypotéka + poplatok na byt 365,- eur /alikvotná čiastka/, v dôsledku čoho matka upravila vyčíslenie nákladov na výživu maloletej celkovo na sumu 1.244,95 eur mesačne. Otec maloletej pracuje ako manažér v spoločnosti Siemens s.r.o., kde od mája 2016 do decembra 2016 dosiahol priemerný mesačný príjem 4.126,86 eur netto, za r. 2017 vo výške 3674,40 eur netto a za r. 2018 vo výške 3.619,36 eur netto a za január až apríl 2019 vo výške 3.540,- eur netto. Je vlastníkom 3-izbového bytu na adrese H. Č.. XA L. P.. Užíva osobný automobil Honda CRV. Od februára 2017 prispieval na výživu maloletej k rukám jej matky sumou 500,- eur mesačne, keď do predchádzajúceho mesiaca poukazoval na výživu maloletej sumu 250,- eur mesačne. Pravidelne uhrádzal náklady spojené s užívaním bytu na H. Č., ktorý od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti do marca 217 užívala sama matka maloletej od novembra 2016 v mesačnej výške 328,-eur mesačne. Do tohto obdobia žil sám v prenajatom byte za 600,- eur mesačne. Otec si viedol precízny kalendár dní trávených s maloletou, ako aj ním uhrádzaných nákladov na rodinu, z ktorého vyplynulo, že okrem nákladov spojených s bývaním mal každý mesiac bezhotovostné náklady na maloletú od mája 2016 do mája 2019 v priemernej mesačnej výške 226,22 eur, ďalšie hotovostné náklady na maloletú v priemernej výške 303,11 eur, okrem toho na šerenie maloletej poukazoval mesačne sumu v priemere vo výške 160,81 eur, na spoločné dovolenky od augusta 2018 do apríla 2019 vynaložil sumu 4.516,51 eur. Od prevzatia maloletej do svojej faktickej osobnej starostlivosti v januári 2019 vyčíslil reálne náklady spojené s výživou maloletej na priemernú mesačnú sumu 805,- eur (obedy v škole 29,- eur, triedny fond + ostatné náklady na školu 8,33 eur /100,- eur ročne/, mobil 20,- eur, MHD 12,- eur, nemčina 43,33 eur /520,- eur ročne/, taliančina, angličtina 42,50 eur /510,- eur ročne/, gymnastika 37,50 eur /450,- eur ročne/, strava 200,- eur, oblečenie 83,33 eur /1.000,- eur ročne/, kozmetika + lieky 10,- eur, lekár 15,- eur, bývanie 164,- eur /alikvotná čiastka z nákladov 328,- eur/, lyžiarske veci, okuliare a iné 20,-eur, vreckové 20,- eur, zábava 50,- eur, nafta 50,- eur). Maloletá trpí rozvinutou stratou pigmentu okolo nervov na chrbte s vitiligom v rodinnej anamnéze zo strany matky a alergiou zo strany otca, v dôsledku čoho má odporúčanú racionálnu životosprávu a fyzické a psychické šetrenie. V minulosti mala recidivujúce respiračné infekty, ďalej má v zdravotnom zázname imunodeficienciu a intoleranciu na bielkoviny kravského mlieka. V šk. r. 2018-2019 navštevuje 6. ročník základnej školy.

4. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zohľadniac faktickú zmenu osobnej starostlivosti o maloletú v priebehu konania, okrem rozsahu vyživovacej povinnosti otca v čase výlučnej starostlivosti matky, v ktorej sa maloletá nachádzala v čase podania návrhu až do konca septembra 2018 a rozsahu vyživovacej povinnosti matky v období od prevzatia maloletej do výlučnej starostlivosti otca, v záujme zabezpečenia potrieb maloletej a tým jej najlepšieho záujmu z úradnej povinnosti posúdil a určil aj rozsah vyživovacej povinnosti v období fungujúcej striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Vychádzajúc z bežných odôvodnených potrieb maloletej primeraných jej veku, sociálnemu postaveniu a zdravotnému stavu, vrátane záujmových aktivít, za zohľadnenia osobných, zárobkových a majetkových pomerov oboch rodičov a ich životnej úrovne, na ktorej má maloletá právo podieľať sa, prihladnuc na podstatne vyšší príjem otca a od neho sa odvíjajúcu jeho vyššiu životnú úroveň, keď žiaden z rodičov nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť okrem maloletej, súd prvej inštancie vzhľadom na okolnosti prípadu považoval za dôvodné zaviazat' otca od podania návrhu do odovzdania maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov neodkladným opatrením k plateniu výživného vo výške 600,- eur mesačne. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní zohľadnil jednak nárok na rodinné prídavky vo výške 23,52 eur, ktoré sú určené na úhradu niektorých nákladov dieťaťa a daňový bonus poberaný matkou, ako aj podiel vyživovacej povinnosti samotnej matky, ktorá je napriek osobnej starostlivosti o maloletú, ktorou kompenzuje časť zo svojej vyživovacej povinnosti, povinná vzhľadom na výšku svojho príjmu zabezpečovať aj tomu zodpovedajúci podiel nákladov na výživu maloletej vo finančnom vyjadrení. Súd prvej inštancie zohľadňoval aj skutočnosť, že okrem finančného plnenia na výživu k rukám matky otec preukázal, že v rozhodnom období mal s výživou a starostlivosťou o maloletú jednak počas pravidelného styku s preukázaným aktívnym trávením spoločného času (návštevy kultúrnych, športových a obdobných voľnočasových aktivít, výletov a dovoleniek) spojené aj ďalšie značné náklady, pričom v prospech maloletej uhrádzal pravidelne aj ďalšie plnenie na sporenie, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie upustil vzhľadom na spotrebný charakter výživného od pôvodne zamýšľaného určenia časti výživného na úspory. V tejto súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil, že pri stanovovaní výšky výživného povinnému rodičovi nevychádzal z exaktno vyčíslenej sumy, ale zohľadnil odôvodnené potreby dieťaťa ako oprávnenej osoby a zodpovedajúce primerané výdavky, ktoré zahŕňajú jednak potreby základné: stravovanie, ošatenie, hygiena, školské výdaje, cestovné do školy, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky spojené s príležitostnou liečbou a pod., ako aj potreby v širšej miere prispievajúce k rozvoju osobnosti mladého človeka: kultúra, šport, mimoškolské aktivity, záujmy, záľuby, dovolenky atď. Vychádzajúc z bežných nákladov na výživu dieťaťa vo veku mal. D. a preukázaných zvýšených výdavkov na jej záujmové aktivity, keď má právo na rozvoj svojho talentu a záľub, ako aj rekreáciu, pokiaľ to tak, ako v posudzovanom prípade, zodpovedá vyššej životnej úrovni rodičov odvíjajúcej sa od úrovne danej ešte v čase ich spolužitia, mal súd za to, že primerané náklady na výživu maloletej D. boli vo výške cca 800,- eur mesačne. Za zohľadnenia rodinných prídavkov a daňového bonusu poberaného matkou, ako aj podielu jej vyživovacej povinnosti, čiastočne kompenzovanej aj jej osobnou starostlivosťou, mal súd prvej inštancie za to, že schopnostiam a možnostiam otca zodpovedala v čase výlučnej osobnej starostlivosti matky stanovená výška výživného 600,- eur mesačne. Počas periódy striedavej osobnej starostlivosti súd prvej inštancie dospel k záveru že vzhľadom na podstatne vyšší príjem otca nie je dôvod neurčiť výživné. Za primeranú sumu zo strany otca na dorovnanie životnej úrovne maloletej počas periódy starostlivosti matky považoval sumu 200,- eur za predpokladu zabezpečovania doterajšieho štandardu maloletej platbami nad rozsah bežného výživného a to taktiež za zohľadnenia schopností a možností matky, daných jej osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi podieľať sa na výžive maloletej štandardne v zásade v polovici vzniknutých pravidelných výdavkov spojených s návštevou školy, lekárskou starostlivosťou a záujmovými aktivitami a v plnom rozsahu pokryť bežné náklady vzniknuté počas jej periódy starostlivosti, vrátane nákladov na bývanie. Súd prvej inštancie poukázal na to, že vychádzajúc z príslušných ustanovení zákona o rodine musí prihliadať aj na majetkové pomery každého z rodičov (nielen nehnuteľnosti, ale aj hnuťelné veci, finančné úspory a cenné papiere) a nemôže zohľadniť náklady, ktoré rodičia nie sú povinní vynaložiť (napr. splátky úverov). Z rovnakých kritérií súd prvej inštancie vychádzal aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti matky od prevzatia maloletej do faktickej výlučnej starostlivosti otca, v ktorej sa maloletá nachádzala aj v čase vyhlásenia rozsudku, keď matku zaviazal platiť na výživu maloletej do rozvodu jej manželstva s otcom maloletej. Na spätné určenie výživného súd prvej inštancie v danom prípade nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, keď otec okrem plnej úhrady nákladov na bývanie preukázal aj ďalšie platby a plnenia určené na výživu maloletej, teda otec si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej plnil, hoci nie v súlade s predstavami matky. Otcovi za obdobie od podania návrhu, t.j. od 10.02.2017 do prevzatia maloletej do jeho výlučnej starostlivosti vznikol na výživnom voči maloletej D. zročný dlh vo

výške 471,- eur (aliquotná čiastka zo sumy 600,- eur za 19 dní mesiaca február 2017 vo výške 407,14 eur + 18 mesiacov x 600,- eur = 10.800,- eur + aliquotná za 28 dní mesiaca september 2018 vo výške 560 eur + aliquotná čiastka zo sumy 200 eur za 3 dni mesiaca september 2018 vo výške 19,90 eur + 3 mesiace x 200 eur = 600 eur + aliquotná za 13 dní mesiaca január 2019 vo výške), keď súd vychádzal z matkou nepopretej a preukázanej skutočnosti, že v uvedenom období prispieval na výživu maloletej sumou 500 eur mesačne, t.j., že na výživu maloletej z určenej celkovej sumy na výživu za uvedené obdobie vo výške 12.471,- eur uhradil sumu 12.000,- eur. Vyčíslený dlh súd prvej inštancie otcovi uložil zaplatiť k rukám matky maloletej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP. Matke za obdobie od prevzatia maloletej do výlučnej osobnej starostlivosti otca, t.j. od 14.01.2019 do rozhodovania súdu, kedy bolo zročné výživné za mesiac máj 2019 a maloletá sa stále nachádzala v osobnej starostlivosti otca, vznikol na výživnom voči maloletej D. zročný dlh vo výške 773,02 eur (aliquotná čiastka zo sumy 200,- eur za 18 dní mesiaca január 2019 vo výške 109,67 eur + 4 mesiace x 200,- eur = 800,- eur), keď súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že existuje vykonateľný exekučný titul - neodkladné opatrenie vykonateľné dňom 20.04.2019, na základe ktorého bola matka od uvedeného dátumu povinná prispievať na výživu maloletej sumou 100, eur mesačne, t.j., že na výživu maloletej z určenej celkovej sumy na výživu za uvedené obdobie vo výške 909,68 eur mala na základe vykonateľnej neodkladnej úpravy uhradiť sumu 136,66 eur (aliquotná čiastka za 11 dní mesiaca apríl 2019 vo výške 36,66 eur a predbežne určené splatné výživné za mesiac máj vo výške 100,- eur). Vyčíslený dlh súd matke uložil zaplatiť k rukám otca maloletej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka maloletej v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom poukázala na to, že dňa 09.05.2016 sa otec odsťahoval zo spoločnej domácnosti, prenajal si byt, kde platil nájomné v sume 600,-eur mesačne. Ona s maloletou ostala bývať v jeho byte, ktorý si zakúpil ešte pred manželstvom, ale úver splácali ešte pár rokov po svadbe. V súčasnosti je byt bez hypotéky. Počas tohto obdobia od 16.05.2016 do 5.1.2017 jej otec posielal 250,- eur a z dôvodu, že s maloletou chodievali po lekároch a na jej niekoľkonásobnú prosbu ohľadne liekov, nakoľko maloletej zistili závažné autoimunitné ochorenie jej poslal ešte čiastky 50,- eur a 76,- eur. Za toto obdobie jej poslal sumu 2.126,- eur, a preto nerozumie, prečo súd prvej inštancie určil výživné nie za obdobie, ktoré žiadala. Po exmanželových neustálych výhrádkach, že okupuje jeho byt, že ju vyhodí na ulicu, aj napriek tomu, že maloletá bolo po operácii, bola nútená sa s maloletou odsťahovať 1.2.2017 do prenajatého bytu, na E. C. X v Bratislave, kde platila nájomné v sume 600,-eur. Od 7.2.2017 do 20.12.2018 jej dobrovoľne prispieval otec na maloletú sumou 500,-eur mesačne aj napriek tomu, že po vzájomnej dohode praktizovali striedavú osobnú starostlivosť od 29.09.2018 do 13.01.2019. V pôvodnom návrhu žiadala, aby sa spätné výživné určilo od dátumu 09.05.2016, od kedy sa manžel dobrovoľne odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Exmanžel podal žiadosť o rozvod dňa 20.07.2016 preto matku prekvapilo, že v rozsudku súd prvej inštancie určil výživné až od dátumu 10.02.2017. Matka sa odvoláva aj na sumu 773,02 eur, ktorú má zaplatiť, na základe skutočnosti, ktoré uviedla a to že v tomto období 5. mesiacov, by mala zaplatiť 1.000,- eur, a zaplatila 100,- eur, 87,- eur platila za stravu, 140,- eur zaplatila na mobil. Preto nerozumie ako súd prvej inštancie dospel k sume 773,02 eur a nie 673,- eur. Matka nerozumie ani tomu, prečo v neodkladnom opatrení jej bola súdom určená suma vo výške 100,- eur mesačne pri plate 1.059,- eur netto, čo predstavuje ani nie jednu tretinu priemerného čistého mesačného príjmu otca 3.540,- eur. V tomto čase nedošlo k žiadnej zmene, ktorá by mala ovplyvniť súdom určené výživné do rozvodu, preto ju prekvapilo konečné rozhodnutie súdu prvej inštancie, kde súd zvýšil výživné v priebehu 2 mesiacov na dve rozdielne sumy a to 100,- eur a 200,- eur pri jej nezmenenom finančnom stave. Matka poukazuje na to, že jej zlú finančnú situáciu zneužíval otec pred maloletou, ktorá už prišla do veku, kedy si uvedomuje hodnotu peňazí, ich vplyv na kvalitu života a ich výhody. Z dôvodu, že v júli 2018 NBS plánovala zrušiť možnosť vziať si 100% hypotéku, bola nútená v júni 2018 požiadať svojho zamestnávateľa, Tatra banku, a.s. o výnimku a využiť možnosť vziať si 100% hypotéku, ktorú jej zamestnávateľ schválil, nakoľko poznal jej osobnú a rodinnú situáciu, a to aj napriek tomu, že nebola rozvedená a žiadna dohoda s exmanželom ohľadne vyriešenia jej bytovej otázky s maloletou alebo iných finančných otázok nebola možná. Keďže zabezpečiť bývanie v Bratislave pri jej finančných možnostiach nebolo možné, odsťahovala sa s maloletou do Stupavy v časti V. N., kde kúpila aj kvôli zdraviu maloletej celoročne obývatelný domček v sume 135.000,- eur. Mesačná splátka je vo výške 520,- eur a hypotéku má na 25 rokov. Jej mesačné náklady okrem hypotéky sú náklady na elektrinu vo výške 150,- eur, na vodu vo výške 30,- eur, internet a TV vo výške 15,- eur, ďalej spláca spotrebný úver vo výške 150,- eur mesačne, ktorý použila na zariadenie a náklady spojené s bývaním. Nie je majiteľkou žiadneho motorového vozidla, nemá žiadne prioritné akcie. Do práce chodí autobusom a jej cestovné náklady sú vo výške 51,- eur mesačne. Matka nemôže súhlasiť ani s odôvodnením výšky výživného, ako aj s

tým, že pri príjmoch otca súd upustil od pôvodného určenia výživného na úspory dieťaťa s odôvodnením na spotrebný charakter výživného, pričom počas súdneho konania súd vyjadril svoj predbežný názor ohľadne výšky úspor 250,- eur mesačne a výšky výživného počas striedavej osobnej starostlivosti vo výške 350,- eur, od čoho súd pri rozhodnutí nakoniec upustil. Má za to, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy príjmy oboch rodičov, ich rozdielne finančné a majetkové pomery, okolnosti rozvodu, to že si musela nájsť bývanie pre maloletú aj seba, nakoľko ostala po 14 ročnom manželstve bez strechy nad hlavou a úspor. Matka žiada, aby odvolací súd zobral do úvahy výrazné príjmové rozdiely rodičov, ktoré majú za následok, že maloletá napriek tomu, že je matka pracujúca zodpovedná matka a žena, nevie zo svojho zostatku príjmu po odpočítaní nákladov, zabezpečiť taký dostatočný materiálny komfort a štandard na potreby maloletej. Matka nechce stratiť maloletú len kvôli tomu, že jej nemôže zabezpečiť to, čo otec. Matka žiada, aby odvolací súd pri svojom rozhodnutí zobral do úvahy skutočnosť, že napriek tomu že pracuje, nedosahuje príjmy porovnateľné s otcom, čo ju v očiach maloletej dostáva do diskriminujúceho postavenia.

6. Otec odvolanie matky považuje za neodôvodnené. Spoločnú domácnosť ako prvý opustil v máji 2016, napriek tomu, že byt, ktorý spoločne obývali je v jeho výlučnom vlastníctve. Rok býval v nájme, pričom rešpektujúc potreby maloletej, si našiel nájom v tesnej blízkosti pôvodného bydliska. Matka, využívala jeho byt, pričom uhrádzal všetky výdavky na jeho prevádzku. V čase jej vysťahovania vo februári 2017 bol na služobnej ceste vo Viedni. O vysťahovaní sa dozvedel až od jej právneho zástupcu. Matka sa odsťahovala dobrovoľne do prenájmu v Horskom Parku. Z bytu si bez jeho vedomia a súhlasu vzala všetky veci, ktoré mali nejakú hodnotu, a ktoré sa dali odniesť, vrátane jeho osobných vecí (šperky, knihy). Akonáhle sa dozvedel, že matka sa odsťahovala, začal jej dobrovoľne zasielať sumu 500,- eur mesačne, z titulu jej zvýšených nákladov na bývanie. Otec poukázal na to, že matka žije v dome, ktorého vnútorná plocha presahuje 120 m². Matka sa v súvislosti s predmetnou kúpou neraz pred maloletou pochválila, ako toho veľa v živote dosiahla, a že hodnota jej domu je asi 250.000,- eur na rozdiel od jeho bytu v Petržalke, ktorý nemá hodnotu vyššiu ako 200.000,-eur. Vzhľadom na uvedené má otec pochybnosti, že cena nehnuteľnosti na zmluve reflektuje reálny stav. Rovnako matka opomína spomenúť, že bez jeho súhlasu predala spoločné prioritné akcie Tatra Banky v hodnote cca 80.000,-eur. Predpokladá, že časť týchto peňazí bola použitá na rozsiahlu rekonštrukciu v predmetnom dome. Na tomto mieste otec poukazuje na to, že matka sa sama rozhodla, že sa vzdá ročného príjmu z dividend vo výške cca 6.500,- eur, ktoré mohli slúžiť na splátku hypotéky a sama sa rozhodla pre bývanie, ktoré presahuje jej možnosti aj potreby. Namiesto toho si mohla kúpiť napr. 2 izbový byt v Petržalke, kde by jej splátku hypotéky pokryl výnos z dividend. Bývanie v Stupave však bolo želaním matky, ktoré nekonzultovala s maloletou, ktorá z tejto lokality pre jej vzdialenosť od centra jej záujmov nadšená nie je. Pri popisovaní svojej finančnej situácie matka taktiež úmyselne opomína spomenúť, že s ňou celý čas žije jej druh, ktorý zrejme tiež prispieva na chod domácnosti, a ktorý je majiteľom auta. Otec uvádza, že matka nikdy nič nešetrila na žiadny spoločný účet. Vzhľadom na to, že v podstate sám pokrýval takmer všetky výdaje domácnosti, a vzhľadom na nezodpovedné chovanie matky v oblasti financií, bol priestor na šetrenie minimálny. Preukázateľné spoločné úspory vo výške cca 80.000,- eur vo forme prioritných akcií Tatra banky matka bez jeho súhlasu predala a disponuje nimi dodnes. Údajné úvery, ktoré matka deklaruje, boli čerpané bez jeho vedomia a súhlasu. V januári 2019 musel späťne doplatiť jazykové krúžky, pretože matka ich nezaplatila a o tejto skutočnosti ho ani neinformovala.

Pri významnejších výdajoch (strojček na zuby, okuliare) matka nijako neparticipovala. Spolu s výživným a svojím platom mala matka k dispozícii cca 2.200,- eur mesačne, k tomu prídavok na dieťa a daňový bonus, ktorý si uplatňovala. Od januára 2019 bola maloletá v jeho výlučnej starostlivosti, pričom kontakt s matkou až do konca mája 2019 bol minimálny. Za celý tento čas mu matka poslala 100,- eur. Tvrdenia matky, že si maloletú kupuje sú absolútne nepravdivé a ničím nepreukázané. O uvedenom svedčí aj odpoveď súdneho znalca pána Balka počas výsluchu na súdnom pojednávaní, kde sa jasne vyjadril, že nič podobné v jeho vzťahu s maloletou nevíma.

Matka nevie prijať skutočnosť, že otec je schopný sa o maloletú plnohodnotne postarať a vie zabezpečiť všetky jej potreby vrátane prípravy do školy, návštevy lekára, či krúžkov. Otec poukazuje na to, že matka žije v plne zariadenom dome s pozemkom viac ako 12 árov, pričom dom má minimálne 120 m² obytnej plochy, kúpila si psa za 1.500,-eur, každý rok absolvuje dovolenku v zahraničí v luxusnom rezorte - 2x aj bez maloletej (2018 Split, 2016 Turecko), má priateľa s autom, zasiela jej výživné na dorovnanie životnej úrovne maloletej vo výške 200,-eur mesačne a v roku 2018 predala akcie v hodnote 80.000,-eur. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za dôvody hodné osobitého zreteľa považuje objektívna nemožnosť podať návrh skôr napríklad pre neznalosť pobytu povinného rodiča, či z dôvodu zlého zdravotného stavu oprávneného rodiča, ktorý mu bránil podať návrh v čase, od ktorého žiada určiť výživné. Matka

počas trvania tohto konania ani raz relevantne nepreukázala splnenie zákonných podmienok na určenie výživného späť v zmysle § 77 ods. 1 ZoR. Matka neuviedla jediný dôvod, ktorý by preukazoval jej zamedzený prístup k súdu, pre ktorý by nemala možnosť uplatniť nárok maloletej skôr, ani to čo ju viedlo k podaniu návrhu až po viac ako 9 mesiacoch od ňou tvrdeného vzniku nároku maloletej na výživné. Otec ďalej poukazuje na to, že predložil detailný rozpis nákladov na maloletú, z ktorého vyplýva, že reálne náklady sa pohybovali v pásme od 550,- eur mesačne do 805,-eur mesačne. Vzhľadom na to, že pomer jeho mzdy a mzdy matky je 1:3, súd prvej inštancie postupoval matematicky správne, keď odvodil, že by mal prispievať na dorovnanie životnej úrovne maloletej sumou 200,-eur mesačne k rukám matky. Matka argumentuje svojimi výdavkami, za ktorých výšku je sama zodpovedná kúpou nehnuteľnosti, ktorá zďaleka prevyšuje jej potreby, či predajom akcií, ktorým prišla o príjem vo výške cca 6.500,-eur ročne.

7. Matka v reakcii na vyjadrenie otca uviedla, že po odsťahovaní matky s maloletou z bytu otca nebola maloletá v osobnej starostlivosti otca. Fotografiami dokázala, že otcovi ostala kompletne zariadená spálňa, detská izba, kuchyňa, všetky spotrebiče, vstavané skrine. Preto dáva súdu opätovne matka do pozornosti, akú môžu mať skutočnú váhu vyjadrenia otca, keď klame v banálnych veciach, ktoré sú dôkazmi nevyvrátiteľné. Veci, ktoré si matka zobrala zo spoločnej domácnosti boli 12 ročný jedálenský stôl so 4 stoličkami, 1 komoda a televízor s 12 ročná sedacia súprava. Taktiež otec tvrdil, že matke uhradil sumu 500,- eur na základe vlastného rozhodnutia, pričom o výške výživného bola uzatvorená dohoda na súdnom pojednávaní. Matka následné bývanie - kúpu celoročne obývateľnej chaty financovala z hypotekárneho úveru a predaja zamestnaneckých akcií. Hodnotu zamestnaneckých akcií dokladovala matka v konaní na súde prvej inštancie. Možnosť zakúpenia zamestnaneckých akcií poskytoval zamestnávateľ matke ako sociálny benefit. Matka nákup zamestnaneckých akcií financovala z každoročných dividend z týchto akcií ako aj z úverov poskytovaných zamestnávateľom. Všetky tieto skutočnosti, ako aj fakt, že všetky náklady na maloletú ako školné a mimoškolské aktivity do decembra 2018 uhradzovala matka zo svojho účtu boli preukázané v konaní na súde prvej inštancie. Od decembra 2019 platila školskú jedáleň, mobil, mesačník, školské výdaje, čo sa deje dodnes. Otec tvrdil taktiež, že matka v čase 4 mesiacoch neuhradzovala na maloletú nič, mala dlh v školskej jedálni a neplatila 100,- eur na maloletú. Otec zámerne opäť nepravdivo informoval súd, že matka neplatila maloletej ani stravu, na preplatok, ktorý matka máva každý rok, úmyselne otec súd vo svojom vyjadrení neinformoval. Matku sa snažil zámerne vykresliť ako nezodpovednú. Okrem starostlivosti o maloletú sa matka počas manželstva starala o domácnosť a vytvárala otcovi čo najlepšie prostredie, aby sa mohol pracovne realizovať, pričom bola celý čas po skončení rodičovskej dovolenky zamestnaná. Zároveň úmyselne neinformoval, že matka po dvojročnej materskej dovolenke nastúpila do zamestnania, v ktorom je dodnes. Preto vyznieva veľmi cynicky tvrdenie otca, že sa nevzdelávala a aktívne si nevyhľadávala na trhu práce príležitosti, pričom mala doma vytvorené všetky podmienky na svoj rozvoj. Matka, nikdy na rozdiel od otca, sa nevenovala prioritne svojim koníčkom a nechodila bez rodiny na žiadne dovolenky, ako opätovne nepravdivo a úmyselne otec informuje súd. Tvrdenia otca o dovolenkách matky sú úplným výmyslom, ako tiež kúpa psa za 1.500,- eur, alebo že matka žije v dome, ktorého plocha presahuje 120 m² a ma hodnotu 250.000,- eur. Otec zabudol pri všetkých tvrdeniach priznať, že tesne pred rozvodom vybral všetky úspory z bánk (cca 380.000,- eur), že nemá žiaden úver, žiaden leasing, a žiadnu hypotéku, a že sa matka z dňa na deň ocitla s maloletou na ulici bez peňazí. Rovnako sú nepravdivé tvrdenia otca, že matka žije v spoločnej domácnosti so svojim druhom, nakoľko matka nemá žiadneho druhu, ani žiadnu známosť. Matka na vyjadrenie otca ďalej uviedla že nedisponovala čiastkou 80.000,- eur z prioritných akcií. Ide o účelovo nepravdivú informáciu, ktorú otec ničím nepodložil. Takúto sumu nikdy nemala, práve naopak, bola nútená v 38 rokoch začínať od nuly, vziať si 100% hypotéku v hodnote 139.000,- eur a spotrebný úver v sume 13.500,- eur. Od podania žiadosti o rozvod jej manžel zakázal používať rodinné auto, od ktorého jej vzal kľúče, mal ho odparkované pred domom, po podaní návrhu ho hneď predal, nakoľko o neho prejavila záujem. Matka ďalej poukázala na to, že manžel mal vyplatenú nadštandardnú výplatu, dostal 83.000,- eur netto na svoj účet a okrem auta, Hondy CRV, ktoré počas rozvodu stihol predat, nikdy nič hodnotné nekúpili, všetky peniaze šetrili na účtoch, ku ktorým mal manžel výlučné dispozičné právo a ona mu dôverovala. Výživné vo výške 200,- eur stanovené otcovi súdom prvej inštancie, sú podľa jej názoru nespravodlivo určené a ich výška sa ani matematicky nedá vysvetliť a vzhľadom na jeho oficiálny príjem a finančné a majetkové zázemie bez akýchkoľvek tiarich a úverov, jej neumožňujú, aby aspoň čiastočne zabezpečila maloletej štandard aký by mala mať. Maloletá tak žije v dvoch finančne niekoľkonásobne rozdielnych a neporovnateľných domácnostiach, kde si z manželovej domácnosti nemôže zobrať nič, doslova ani ponožky, zošit a v prípade, že sa zmení počasie v čase návratu k nej, musí mať oblečené to, v čom od nej odišla.

8. Otec v reakcii na vyjadrenie matky uviedol, že sumu 500,-eur na starostlivosť o maloletú matku po jej odchode začal posielať dobrovoľne. Súd ho k ničomu nezaviazal. Vyslovil obavu, že peniaze, ktoré matke posielal na maloletú boli použité nie na prospech maloletej, ale samotnej matky. Maloletej musel späťne uhrádzať všetky mimoškolské aktivity. V čase od januára 2019 do júna 2019 matka uhrádzala maloletej mobil. Obedy uhrádzala nepravidelne. Vzhľadom na to, že sa matka s maloletou 3 mesiace nevideli tak dopravu hradil on, pretože matka nebola schopná maloletej priniesť potvrdenie o údajnom zaplatení dopravy. Od septembra 2019 zaplatil všetky školské poplatky, všetky krúžky, celú zdravotnú starostlivosť, dopravu od októbra do decembra, ako aj iné drobné výdaje maloletej. Matka platí obed a mobil.

9. Matka podaním zo dňa 06.08.2020 doplnila svoje vyjadrenie o presnú excelovskú tabuľku, ktorá vyčísluje a zobrazuje skutočný stav resp. celkovú výšku alimentov, ktorú by mal otec matke na maloletú vyplatiť počas obdobia od mája 2016, kedy opustil spoločnú domácnosť do rozvodu do mája 2019. Súd prvej inštancie výšku alimentov neurčil podľa matky správne, pretože nie je možné, aby výsledok bol, že počas tohto obdobia, t.j. kedy trval rozvod a maloletá bola len v jej výlučnej starostlivosti t.j. 33 mesiacov (máj 2016 -15.januára 2019) a pri alimentoch 250,-eur, neskôr 500,-eur a len pri 3 mesiacoch, kedy maloletá bola u otca a nevedela sa v tom čase k nej dostať, je záver, že matka dlhuje otcovi 773,- eur, a on jej 471,- eur, čiže celkový výsledok je, že dlhuje na výživnom 302,- eur.

10. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky, nakoľko nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie a nevyžaduje to dôležitý verejný záujem. Súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie, riadne ustálil skutočný stav veci. Odvolací súd len dospel k inému záveru o výške sumy ročného výživného, ktoré má zaplatiť matka, z dôvodu, že súd prvej inštancie opomenul započítať niektoré platby vykonané matkou do ročného výživného, k čomu nebolo potrebné dokazovanie opakovať. Odvolací súd teda dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné len čiastočne a to pokiaľ ide o zápočet niektorých ňou vykonaných platieb do sumy ročného výživného. Rozsudok bol verejne vyhlásený a o termíne vyhlásenia boli všetci účastníci riadne zákonným spôsobom upovedomení (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.).

11. Matka v odvolaní namieta nesprávnosť určených súm výživného a to s ohľadom na jej možnosti a schopnosti a príjem v porovnaní s príjmom otca, ktorý je omnoho vyšší ako jej príjem. Pokiaľ ide o určenie výšky výživného odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s výškou, akú ustálil súd prvej inštancie a s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie. Pre správnosť dôvodov ustálenia sumy výživného odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť a doplniť nasledovné. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča,

pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj. Pri určení výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov.

12. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie a pri určení súm výživného vychádzal z oprávnených nákladov na maloleté dieťa a možností a schopností rodičov, ako aj ich životnej úrovne. Všetky tieto faktory musia byť pri určení výživného zohľadnené. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne dospel k tomu, že vzhľadom na oprávnené náklady na maloletú, ktoré sa pohybujú okolo 800,- eur mesačne a možnosti a schopnosti otca, ako aj matky, bolo dôvodné na čas, kedy bola maloletá v osobnej starostlivosti matky uložiť otcovi prispievať na jej výživu sumou 600,- eur mesačne, čo zohľadnilo skutočnosť, že otec má vyšší príjem ako matka a to, že matka si plní vyživovaciu povinnosť aj výkonom osobnej starostlivosti. Na čas, kedy bola maloletá v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, správne súd prvej inštancie ustálil, že vzhľadom na dosahovaný príjem otca je dôvodné určiť mu výživné, i keď interval striedania maloletej bol u oboch rodičov rovnaký. Vzhľadom na rovnakú dĺžku intervalu striedania a náklady na maloletú a príjem rodičov, bola suma 200,- eur na výživné od otca pri striedavej starostlivosti adekvátna na dovyrovanie životnej úrovne maloletej u matky, oproti úrovni maloletej, ktorú požíva u otca. Na čas, kedy bola maloletá v osobnej starostlivosti otca určil súd prvej inštancie matke vyživovaciu povinnosť v rozsahu 200,- eur mesačne. Opätovne, ako je už vyššie uvedené, vzhľadom na náklady na maloletú, príjem rodičov, ich možnosti a schopnosti, je určená suma 200,- eur, ktorú mala hradiť matka k rukám otca za čas, kedy sa otec osobne staral o maloletú plne adekvátne veku maloletej, jej nákladom a príjmu matky a otca maloletej. Matka neuvádza v odvolaní žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo dôvodné dospieť k inému ustáleniu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletej, ako to určil súd prvej inštancie.

13. Matka namieta v odvolaní, že súd prvej inštancie určil nesprávny dátum, od ktorého uložil otcovi vyživovaciu povinnosť, keď túto určil od 10.02.2017, avšak matka žiadala priznať výživné od mája 2016, keď odvtedy sa o maloletú osobne starala. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne v zmysle príslušných zákonných ustanovení, keď priznal otcovi vyživovaciu povinnosť od podania návrhu matkou na súd, teda odo dňa 10.02.2017. V zmysle ust. § 77 ods. 1 zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Z vyššie uvedeného ustanovenie vyplýva, že výživné možno priznať najskôr od podania návrhu na súd. V prípade maloletých detí, možno výživné priznať aj späťne najdlhšie na dobu troch rokov, ak tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa. Matka neuviedla žiadne dôvody a ani súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť výživné priznané späťne. Matke nebránila žiadna objektívna okolnosť k tomu, aby sa domáhala určenia výživného od otca maloletej skôr, ak mala maloletú v starostlivosti od mája 2016 a otec si výživné dobrovoľne neplnil. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že otec podal návrh na rozvod manželstva, nakoľko v konaní o rozvod manželstva sa rieši síce úprava rodičovských práv a povinností, teda aj výživného, ale len na čas po rozvode. Na čas do rozvodu sa úprava rodičovských práv a povinností rieši v samostatnom konaní, ktoré iniciovala matka podaným návrhom až dňa 10.02.2017, a preto bol správny postup súdu prvej inštancie, keď priznal výživné odo dňa začatia tohto konania. vzhľadom k tomu, je potom aj správne vypočítané zročné výživné, keď aj zaostalé (zročné) výživné sa určuje odo dňa uloženie vyživovacej povinnosti, teda v danom prípade odo dňa 10.02.2017.

14. Matka v odvolaní namietala aj, že súd prvej inštancie vzhľadom na pomery otca a jeho nadštandardný príjem neurčil prispievať mu na tvorbu úspor. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nepochybil, keď neurčil povinnosť otcovi prispievať na tvorbu úspor a to jednak z dôvodu, že matka v návrhu tvorbu úspor nežiadala, žiadala určiť len bežné výživné a jednak z dôvodu, že otec síce dosahuje vyšší príjem, avšak to neznamená automaticky, že je možné skonštatovať, že za odôvodnené potreby u maloletej možno považovať aj tvorbu úspor. Navyše v danom prípade bola maloletá nie len v osobnej starostlivosti matky, ale aj v striedavej osobnej starostlivosti a v osobnej starostlivosti otca, teda nebol otec za celé obdobie do rozvodu manželstva povinným rodičom z výživného. Otec sa o maloletú riadne stará, vynakladá na maloletú dostatok financií k uspokojeniu jej potrieb, pokrýva náklady maloletej, ktoré sú nad rámec bežného výživného, a taktiež maloletej dobrovoľne prispieva na sporiaci účet. Matka v odvolaní vyjadrila aj, že nerozumie prečo neodkladným opatrením jej bolo určené prispievať na výživu maloletej

sumou 100,- eur mesačne a v rozhodnutí vo veci samej po necelých dvoch mesiacoch od neodkladnej úpravy, keď nedošlo ku žiadnej zmene v jej príjmoch, ju súd zaviazal platením výživného v sume 200,- eur mesačne. Odvolací súd na ozrejmienie vysvetľuje, že neodkladným opatrením sa určuje výživné len v nevyhnutnej miere, to znamená, že sa neskúmajú presne možnosti a schopnosti rodiča a výživné sa neodkladne určí aspoň v nevyhnutnej sume, preto suma výživného určená neodkladným opatrením nemusí automaticky súhlasiť so sumou určenou v konečnom rozhodnutí a spravidla v konečnom rozhodnutí ide o sumu vyššiu, keď sa zohľadňuje viacero faktorov, ako je tomu pri neodkladnej úprave.

15. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú len námietku matky uvedenú v odvolaní ohľadom nesprávne určenej sumy zročného výživného, ktoré má uhradiť matka za obdobie od 14.01.2019 do 30.05.2019 v celkovej výške 773,02, keď súd prvej inštancie nezapočítal matkou uhradené stravné a náklady na mobil maloletej. Odvolací súd mal z listín predložených v spise a vyjadrení rodičov preukázané, že matka uhradila za obdobie január 2019 až máj 2019 na mobil maloletej sumu 100 eur (20 eur x 5 mesiacov), na stravu maloletej 116,- eur (29,- eur x 4 mesiace), mesačník MHD 60,- eur (15 eur x 4 mesiace) a výživné 100,- eur, teda sumu celkom 376,- eur, ktorá mala byť započítaná do sumy zročného výživného. Matka uviedla, že náklady na mobil boli vyššie, avšak otec ozrejmil, že paušál pre maloletú činí 20,- eur mesačne a zvyšok je splátka za mobilný telefón, ktorý však maloletá nepoužíva, preto odvolací súd má za to, že len suma na paušál 20,- eur mesačne je sumou, ktorú možno započítať do výživného na maloletú. Súd prvej inštancie započítal do zročného výživného len sumu 100,- eur, ktorá bola uhradená na základe neodkladného opatrenia, preto odvolací súd zmenil sumu zročného výživného, a odrátal zo sumy zročného výživného ešte platby, ktoré matka vykonala na stravu, mesačník a mobil v celkovej výške 276,- eur. Suma zročného výživného, ktorú má matka uhradiť za obdobie od 14.01.2019 do 30.05.2019 činí sumu 497,02 eur. Odvolací súd podotýka, že spor o výživné nie je účtovným sporom, a ak tu sú jasne preukázané sumy, ktoré matka vynaložila na maloletú, je potom dôvodné započítať ich matke do zročného výživného a nie je namieste ich nezapočítať len z dôvodu, že matka poberala prídavok na maloletú a daňový bonus, ako uviedol otec.

16. Odvolací súd v predmetnej veci uvádza, že napriek tomu, že došlo týmto rozsudkom k čiastočnej zmene rozsudku súdu prvej inštancie pojednávajúce nebolo potrebné nariadovať, nakoľko odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočného stavu riadne zisteného súdom prvej inštancie, pričom zmeny týkajúce sa rozsudku súdu prvej inštancie boli takpovediac iba výpočtové. Keďže v danej veci s poukazom na ustanovenie § 385 Civilného sporového poriadku nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a takisto si to nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, odvolací súd z týchto dôvodov pojednávajúce vo veci nenariadil.

17. Účastníci uvádzali v podaniach množstvo tvrdení, ktoré nemali priamo súvislosť s predmetom konania, preto odvolací súd sa zameril len na tie argumenty, ktoré boli pre určenie vyživovacej povinnosti na čas do rozvodu relevantné. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).